

آنفلوآنزای مرغی

کلمه آنفلوآنزا در قرن پانزدهم از زبان ایتالیایی به معنی "تاثیر ستارگان" یا "بلائی آسمانی" گرفته شده است. آنفلوآنزا یک بیماری حاد تب دار و خود محدود شونده می باشد که در اثر عفونت با ویروس آنفلوآنزا نوع A یا B یا C با درجات متغیر در اواخر پاییز و فصل زمستان یا اوایل بهار که فصول سرد سال به حساب می آیند اتفاق می افتد و شایعترین تظاهر بالینی آن تب ناگهانی، ضعف، دردهای عضلانی و سرفه می باشد.

در قرن بیستم سه پاندمی و یک شبه پاندمی اتفاق افتاده است. در سالهای ۱۹۱۸-۱۹۱۹ یک پاندمی بزرگ به نام آنفلوآنزای اسپانیایی با ابتلای ۴۰-۲۰ درصد جمعیت جهان و مرگ و میر ۴۰-۲۰ میلیون نفر از نوع آنفلوآنزای H1N1 اتفاق افتاده، دو پاندمی بزرگ قرن در سال ۱۹۵۷ نوع آسیایی H2N2 با مرگ و میر ۵-۱ میلیون نفر و در سال ۱۹۶۸ نوع هنگ کنگی با ویروس H3N2 نیز با مرگ ۵-۱ میلیون نفر به وقوع پیوست. در پاندمی آنفلوآنزای اسپانیایی میزان مرگ و میر در سنین ۵۰-۲۰ سال بیشتر بوده است در حالی که در دو پاندمی اخیر مرگ و میر بیشتر در افراد بزرگسال و مسن اتفاق افتاده است. پیدایش ویروس H3N1 در سالهای اخیر نه تنها یک هشدار صریح بوده بلکه فرصت و رخصت لازم را برای بشر ایجاد نموده تا به فکر آماده شدن برای برخورد نهایی باشد. باید گفت پاندمی حتمی است اما در چه زمانی و با کدام ساب تیپ ویروس آنفلوآنزای A نامعلوم است. در بین چهار ساب تیپ آنفلوآنزای پرندگان H5N1, H7N3, H7N2, H9N2 که تا کنون موجب بیماری در انسان گردیده است بجز H5N1 که افراد بیشتری را گرفتار کرده و مرگ و میر بالاتری نیز داشته بقیه نوعی بیماری خفیف و با شدت کمتری در انسان ایجاد علایم کرده اند.

دوره کمون و علایم کلینیکی بیماری

دوره نهفتگی آنفلوآنزای A پرندگان (H5N1) طولانی تر از سایر آنفلوآنزای انسانی بوده، از ۲-۴ روز پس از تماس تا میانگین ۸ روز و بالاترین زمان ۱۷-۸ روز گزارش شده است. شروع علایم بیماری ناگهانی و معمولاً با سردرد و درد عضلانی، تب و لرز (بالاتر از ۳۸ درجه سانتی گراد)، درد مفاصل، بی اشتها، ضعف، ترشح بینی و سرفه های خشک، گلو درد، دیسترس تنفسی، اسهال، تهوع، درد شکم، خونریزی از بینی و لته همراه است.

تشخیص ویرولوژیک

در بیماران مشکوک به آنفلوآنزای H5N1 باید از ترشحات حلقی بیماران نمونه تهیه شده و جهت کشت ویروس و PCR ارسال شود. تست بررسی آنتی ژن به روش ایمنوفلوروسنت که با استفاده از آنتی بادی های مونوکلونال می باشد نیز می توانند کمک کننده باشند.

عامل بیماری آنفلوآنزا

ویروسهای ایجادکننده بیماری از خانواده ارتومیکسویروس می باشند که به سه گروه A و B و C براساس ساختار پروتئینی ماتریکس و نوکلئوپروتئین تقسیم بندی شده اند. ویروسهای آنفلوآنزای A نیز براساس آنتی ژنهای گلیکوپروتئین سطحی خود یعنی هماگلوتینین (H) و نورامینیداز (N) به گروههای فرعی یا ساب تیپ دسته بندی می شوند. تا کنون ۱۶ نوع H و ۹ نوع N شناسایی شده است. می توان گفت ۱۴۴ ساب تیپ آنفلوآنزای A وجود دارد. پاندمیها و اپیدمیهای قبلی در انسان از نوع H1 و H2 و N1 و N2 بوده و آنفلوآنزای A با تغییر آنتی ژنی مازور یا Shift قادر به پاندمیهای گسترده جهانی است. بطور کلی ویروسهای آنفلوآنزای A و B می توانند اپیدمیک شوند اما C بصورت تک گیر ظاهر می شود و هیچوقت بطور اپیدمی در نمی آید.